‘Упитао си ме о крупној ствари, али је она лака за онога коме је Узвишени Аллах учини лаком

Му'аз бин Џебел, Аллах био задовољан њиме, је рекао: „Био сам на путовању са Аллаховим Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па сам му се приближио а ми и даље путујемо, па сам му рекао: ‘Аллахов Посланиче, обавести ме о делу које ће ме увести у Џеннет (Рај) и удаљити од Ватре.‘ Он рече: ‘Упитао си ме о крупној ствари, али је она лака за онога коме је Узвишени Аллах учини лаком: обожавај Аллаха и не сматрај Му ништа равним, клањај намаз, дели зекат, пости рамазан и ходочасти Кабу.’ Потом рече: ‘Хоћеш ли да те упутим на врата добра? Пост је штит, садака (милостиња) брише грехе као што вода гаси ватру, и човеков намаз (молитва) у дубини ноћи.’ Затим је проучио ајет: ‘Бокови њихови се постеља лишавају и они се Господару своме из страха и жеље клањају, а део оног што им Ми дајемо удељују. И нико не зна какве их, као награда за оно што су чинили, скривене радости чекају.’ Након тога рече: ‘Хоћеш ли да те обавестим о основи сваке ствари, њеном стубу и њеном врхунцу?’ Рекох, хоћу Аллахов Посланиче. Рече: ‘Основа вере је Ислам, њен стуб је намаз, а врхунац Ислама је борба на Аллаховом путу.‘ Затим рече: ‘Хоћеш ли да те обавестим шта је темељ свега тога?’ Рекох: ‘Хоћу Аллахов Посланиче.’ Он руком узе за свој језик и рече: ‘Чувај ово.’ ‘Аллахов Посланиче, зар ћемо бити питани за оно што будемо говорили.’, упитах. Он рече: ‘Мајка те изгубила Му'азе, а зар ће нешто друго у Пакао стровалити људе на њихова лица до оно што су починили њихови језици?’“

[رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد] [صحيح بمجموع طرقه]

Рекао је Му'аз, Аллах био задовољан њиме, био сам на путовању са Аллаховим Послаником, нека је Аллахов благослов и мир на њега, па сам му се приближио а ми и даље путујемо, па сам му рекао: „Аллахов Посланиче, обавести ме о делу које ће ме увести у Џеннет (Рај) и удаљити од Ватре.“ Он рече: „Упитао си ме о крупној ствари, али је она лака за онога коме је Узвишени Аллах учини лаком: Прво: да обожаваш Аллаха Јединог, и да Му не придружујеш ништа у обожавању. Друго: обављање намаза што обухвата пет обавезних намаза током дана и ноћи: сабах, подне, икиндија, акшам и јација; са свим њиховим условима, рукновима (темељима) и ваџибима (обавезним радњама). Треће: давање обавезног зеката. То је обавезни материјални ибадет у одређеним врстама иметка. Даје се на сваки иметак који достигне шеријатски одређену количину онима којима је намењен. Четврто: пост месеца рамазана. Неопходно је суздржати се од јела, пића и осталих ствари које кваре пост од појаве зоре до заласка Сунца, с намером обожавања Аллаха на тај начин. Пето: да обавиш хаџџ (ходочашће у Меки), с намером обожавања Аллаха.“ Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, након тога рече: „Зар не желиш да те упутим на оно што ти отвара врата сваког добра?! Након ових дужности, ради и одређена добровољна дела!

Прво: добровољни пост. Он човека штити од греха тако што му смирује страсти и умањује снагу. Друго: добровољна садака (милостиња). Она гаси грехе и брише њихове трагове. Треће: Ноћни намаз у последњој трећини ноћи.“ Затим је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, проучио речи Узвишеног Аллаха: „Бокови њихови се постеља лишавају“, тј. устају из кревета, „и они се Господару своме клањају“, тј. обављају намаз, чине зикр (величају Аллаха), уче Кур'ан и уче дове, „из страха и жеље“, а део онога што им Ми дајемо удељују. „И нико не зна какве их, као награда за оно што су чинили, скривене радости чекају“, тј. радости које их чекају на ономе свету. Затим је рекао: „Хоћете ли да вас обавестим о суштини вере? И њеном стубу на којег се ослања? И њеном врхунцу?“ Му'аз, Аллах био задовољан њиме, тада је рекао: „Наравно, Аллахов Посланиче.“ Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, тада је рекао: „Основа свега јесте ислам, односно келимеи шехадет који када човек прихвати, присвојио је темељ вере. А његов стуб је намаз. Нема ислама без намаза, као што нема куће без стуба. Онај ко обавља намаз, његова вера постаје јака и чврста. Сами врхунац је у џихаду, у борби против непријатеља вере ради уздизања Аллахове речи.“ Затим је рекао: „Хоћеш ли да те обавестим како да учврстиш и поправиш оно што је прошло?“ Тада је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, узео свој језик и рекао: „Чувај ово и не говори о ономе што те се не тиче.“ Му'аз је упитао: „Зар ће нас Аллах позвати на одговорност и казнити због свега што кажемо?“ Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је одговорио: „Мајка те изгубила!“ – није тиме мислио да га прокуне, већ је то израз код Арапа којим се жели скренути пажња на нешто што би особа требала знати и на шта би требала обратити пажњу. Затим је додао: „Зар ће ишта друго бацати људе у Ватру осим плодова њихових језика – попут неверства, клевете, псовке, оговарања, преношења туђих речи и лажи?“

http://sunnah.global/hadeeth/sr/show/4303